

Intervju med Andreas Karlsson, intervjuperson nr 50

Projekt: Göteborg berättar

Datum:18-09-19

Bandningens längd: 00:51:55

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Göteborgs stadsmuseum, Göteborgsrummet

Tid: 17.00-18.00

Intervju med Andreas Karlsson

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:02]: Då så, då ser vi om det funkar, säg något?

Talare 1 [00:00:05]: Hejsan.

Intervjuare 1 [00:00:07]: Jättebra, då kör vi. Det är alltså Rolf Sossna som intervjuar Andreas Karlsson i Göteborgsrummet, och det är den 19e september 2018. Vi börjar med det formella då, vad heter du?

Talare 1 [00:00:29]: Andreas Karlsson.

Intervjuare 1 [00:00:31]: Och hur gammal är du?

Talare 1 [00:00:32]: 43.

Intervjuare 1 [00:00:34]: Och yrke, sysselsättning?

Talare 1 [00:00:36]: Jobbar på Volvo med emballage, sitter på kontor, tjänsteman.

Intervjuare 1 [00:00:41]: Och var bor du?

Talare 1 [00:00:43]: På Linnégatan höll jag på att säga, men det gör jag inte, uppe i Linné, Vegagatan.

Intervjuare 1 [00:00:51]: Vad heter den stadsdelen, är det Linné?

Talare 1 [00:00:52]: Ja, det är Linné.

Intervjuare 1 [00:00:52]: Det är Linné, okej. Ähm, var är du född?

Talare 1 [00:00:56]: Jag är född i Mölndal.

Intervjuare 1 [00:00:59]: Och hur hamnade du i Göteborg?

Talare 1 [00:01:03]: Äh, ja, jag är som sagt var född i Mölndal, och sen under min barndom så flyttade vi till Frillesås. Sen ville jag tillbaka så då flyttade jag till, köpte ett hus i Torslanda,

och sen därifrån flyttade jag in till, vad heter det, Hisingsbacka, och så bodde jag där i en tvåa, jag och min nuvarande fru faktiskt. Jag har två barn sen innan. Och så blev den lite för liten så då fixade vi en lägenhet i Vasastan, och sen flyttade vi ner till, hit till Kapellgatan, och nu bor vi på Vegagatan.

Intervjuare 1 [00:01:54]: Så du har rört dig i utkanten och cirklat inåt, så?

Talare 1 [00:01:57]: Ja precis.

Intervjuare 1 [00:01:57]: Hur trivs du där då?

Talare 1 [00:02:00]: Ja jättebra. Så nära stan, bara gå in och lätt att åka buss och spårvagn.

Intervjuare 1 [00:02:08]: Tycker du kollektivtrafiken fungerar bra?

Talare 1 [00:02:10]: Ja, det gör det faktiskt.

Intervjuare 1 [00:02:13]: Vad är främsta skillnaden tycker du att bo inne i centrum mot att bo i utkanten?

Talare 1 [00:02:17]: Framför allt närheten till allting, jag och min yngste son, vi kollar mycket fotboll, och då är det lätt att gå dit och vi går till Liseberg, ja allting är bara gå eller ta buss då men.

Intervjuare 1 [00:02:30]: Ja, hur rör du dig i stan, det verkar som att centrum rör du dig obehindrat?

Talare 1 [00:02:37]: Ja, vi går nästan alltid, om det inte är dåligt väder.

Intervjuare 1 [00:02:42]: Och till, alltså jobbar du på Volvo, Torslanda, hur tar du dig dit?

Talare 1 [00:02:42]: Åker jag bil.

Intervjuare 1 [00:02:45]: Åker du bil, då, okej. För det handlar ju lite också, vad är det för fler ställen i stan som du tycker, det här är favoritställen?

Talare 1 [00:02:52]: Ja det är väl centrum, överhuvudtaget. Jag hade nog helst velat bo i Haga om jag fått bestämma helt själv.

Intervjuare 1 [00:03:02]: Ja, varför då?

Talare 1 [00:03:02]: Det är lugnt och skönt och ändå mitt i stan, fint, jättefint.

Intervjuare 1 [00:03:08]: Ja, och där på Vegagatan, är det mycket trafik där?

Talare 1 [00:03:11]: Ja, på våran, ja det är rätt mycket, de kör ganska fort.

Intervjuare 1 [00:03:15]: Ut mot Vegagatan då eller?

Talare 1 [00:03:16]: Ja det är på Vegagatan.

Intervjuare 1 [00:03:17]: Det är på Vegagatan, ja ja ja. Ibland får man nästan intryck att den var mer trafikerad än Linnégatan.

Talare 1 [00:03:26]: Ja men det är den nog, tror jag.

Intervjuare 1 [00:03:27]: Att man tar den som genväg så.

Talare 1 [00:03:29]: Och sen är det en uppførsbacke så det är inga fartgupp där så då drar de på med bilen.

Intervjuare 1 [00:03:34]: Just det. Hur, barn och sådär, hur tycker de?

Talare 1 [00:03:38]: De är födda i stan, så de har ännu lärt sig så, så de är, det som de är rädda för, det är ju med alla, man får ju ändå berätta om fula gubbar och lite sånt, och det tyckte väl de framför allt i början att det var jobbigt, och just när det kommer, ibland är det någon gammal alkis och så som går och gapar, det tycker de är lite otrevligt, och det är väl en nackdel med att bo här, såhär centralt ändå.

Intervjuare 1 [00:04:05]: Men de har en minnesbild av när ni bodde inte så centralt då?

Talare 1 [00:04:09]: Ja, dessa små har alltid bott centralt.

Intervjuare 1 [00:04:11]: Ja så de, för de är det väl såhär?

Talare 1 [00:04:14]: Ja jajemän, ja de har aldrig varit med om något annat.

Intervjuare 1 [00:04:17]: Ja för jag har hört om barn att de har någonstans lärt sig att alkisar är inte farliga, de är gapiga och liksom de kan vara så, men man behöver inte vara så rädd för dem egentligen.

Talare 1 [00:04:27]: Nej det är väl egentligen narkomanerna som är mest farliga, men det är väl lite samma sak.

Intervjuare 1 [00:04:33]: Ja, det finns en massa andra såna här, pedofila och alla möjliga skummisar så.

Talare 1 [00:04:37]: Ja.

Intervjuare 1 [00:04:38]: Upplever du, med våld och sånt, känner du någonting att du märker det på gatorna?

Talare 1 [00:04:45]: Nej, tycker inte, nej inte, nej, inte så.

Intervjuare 1 [00:04:50]: De pratar ju om att både Linnégatan och Långgatorna kan vara ganska stökiga, är det någonting som du har?

Talare 1 [00:04:57]: Inget alls, men jag är ju, jag är gammal nu, så jag går hem och lägger mig klockan tio.

Intervjuare 1 [00:05:03]: [skrattar 00:05:04]

Talare 1 [00:05:04]: Nej men vi går på ganska mycket fotboll i och för sig, där brukar det vara ganska mycket bråk utanför ibland.

Intervjuare 1 [00:05:10]: Ja då är det mer de här fotbollshuliganerna mer?

Talare 1 [00:05:10]: Ja precis.

Intervjuare 1 [00:05:10]: Det är en stor grej?

Talare 1 [00:05:12]: Ja det är rätt mycket.

Intervjuare 1 [00:05:15]: Är det så att det är hotfullt och farligt och sådär?

Talare 1 [00:05:17]: Ja, kan uppfatta det som ibland, framför allt när man har, han är ju tio år, den lille, och han, ja det kan man ju faktiskt tycka.

Intervjuare 1 [00:05:29]: Men är de urskillningslösa då, skit samma att du har barn med dig eller?

Talare 1 [00:05:33]: Nej jag har aldrig varit, så är det inte, oftast går de väl på varandra bara.

Intervjuare 1 [00:05:35]: Det verkar liksom så.

Talare 1 [00:05:37]: Ja, fast de kastar någon sten och grejor, det är lätt att man kommer kanske i vägen, så det gäller ju som, ja, kolla var man går.

Intervjuare 1 [00:05:46]: Ja men det är väl lite grann som med kriminella gängen, att de egentligen mest ger sig på varandra, sen har man otur då.

Talare 1 [00:05:53]: Jo, och så är det väl änna, så det gäller ju att hålla sig borta.

Intervjuare 1 [00:05:55]: Ja, Järntorget har man också hört att det ska vara en så farlig plats?

Talare 1 [00:06:01]: Ja och jag tycker inte jag ser något sådär.

Intervjuare 1 [00:06:04]: Nej jag har intervjuat en del människor från förorten och sådär, de säger likadant fast tvärtom, att nej men här är inte farligt, men inne i stan, där känner jag mig otrygg och liksom Järntorget är en skum plats och så.

Talare 1 [00:06:18]: Nej jag har faktiskt, jag läste om det på Flashback en gång, just att det var så mycket gäng och så, men jag har aldrig, man kanske är naiv och inte kollar på det heller men.

Intervjuare 1 [00:06:27]: Jag vet inte, jag pratade med en ganska ung tjej som var uppvuxen i någon av förorterna där, hon hade inte haft en aning om att det var farligt när hon var barn, utan hon liksom, jättefint och mycket natur, och sen fick hon reda på att folk liksom och sådär, så jag vet inte, det kanske är, det är mycket skrivelser också.

Talare 1 [00:06:44]: Mm.

Intervjuare 1 [00:06:45]: Finns det ställen du inte åker till i stan, eller ställen du är rädd för att åka till?

Talare 1 [00:06:49]: Nej, nej inte om, nej det kan jag inte säga.

Intervjuare 1 [00:06:55]: Men finns det ställen du undviker?

Talare 1 [00:06:58]: Inte und, inte så men jag åker ju aldrig, om, typ Angered, jag har ju inget ärende att åka dit, varför ska jag åka dit, bara för att, jag sprang rätt mycket förr och då sprang jag faktiskt förbi Angered så jag har ju liksom inga problem att ta mig så.

Intervjuare 1 [00:07:13]: Du sprang förbi Angered?

Talare 1 [00:07:15]: Ja, när jag bodde inne i stan så sprang jag sån.

Intervjuare 1 [00:07:19]: Det är en bra bit.

Talare 1 [00:07:20]: Ja, nästan tre mil.

Intervjuare 1 [00:07:22]: Tre, va, är du en sån maratonlöpare?

Talare 1 [00:07:24]: Mm.

Intervjuare 1 [00:07:24]: Aha.

Talare 1 [00:07:26]: Fast det var några år sen, men.

Intervjuare 1 [00:07:28]: Men du springer fortfarande?

Talare 1 [00:07:31]: Nej, inte så mycket. Men jag springer en tre dagar i veckan, en och en halv mil per gång.

Intervjuare 1 [00:07:36]: Det är väl ganska ordentligt?

Talare 1 [00:07:37]: Ja fast jag tycker ändå jag springer, men du vet man blir bara tjockare och tjockare, jag spelar fotboll också, men nej.

Intervjuare 1 [00:07:45]: Var springer du då?

Talare 1 [00:07:47]: Ja nu brukar jag springa ner mot Askim.

Intervjuare 1 [00:07:49]: Okej.

Talare 1 [00:07:49]: Och så vänder jag efter sju och en halv kilometer och så springer jag hem.

Intervjuare 1 [00:07:51]: Är det, springer du gamla banvallen då eller?

Talare 1 [00:07:53]: Mm, den har en gångbana, ja.

Intervjuare 1 [00:07:56]: Jaha okej. Jag har sprungit en halvmaran i hela mitt liv och då var det från Slottskogvallen till Amundön och tillbaka, och då sprang jag...

Talare 1 [00:08:06]: Ja ja men det är Göteborgsmaran, den har jag sprungit två gånger.

Intervjuare 1 [00:08:11]: De sprang ju två gånger fram och tillbaka, vi som sprang halvmaran sprang man ju bara fram och tillbaka, så.

Talare 1 [00:08:16]: Jajemän.

Intervjuare 1 [00:08:17]: Det var lite speciellt för det var ju liksom en hel subkultur upptäckte jag. Ja men då ses vi i Nyköping om två veckor, så, alltså de åkte runt. Har du också gjort det, åkt runt och sprungit så?

Talare 1 [00:08:25]: Nej, inte så mycket. Jag var faktiskt med och sprang Sveriges första SM i 10 mil.

Intervjuare 1 [00:08:29]: Okej.

Talare 1 [00:08:30]: Det var häftigt och det var coolt, och jag trodde det var en jättegrej, för det var Sveriges största SM änna eller första SM i tiomilen, sen när man kom ner tänkte man en massa folk och du vet änna, det var ju inte någon där nästan.

Intervjuare 1 [00:08:42]: Men det här med maraton, det verkar ju också vara så att man åker runt och springer den och den maran och så?

Talare 1 [00:08:47]: Jag har en kompis, han gjorde det, så han typ samlade på maraton, skulle springa så många som möjligt olika då. Men det var, nej, ingenting som jag gjorde.

Intervjuare 1 [00:08:58]: Nej, man måste ju både ha tid och kostar ju också att bo på hotell och grejor och sådär, så.

Talare 1 [00:09:04]: Jo, man får ha en förstående fru.

Intervjuare 1 [00:09:06]: [skrattar 00:09:06] Kanske enklare om man inte har några barn också.

Talare 1 [00:09:09]: Nej.

Intervjuare 1 [00:09:09]: Men du hade barn också från tidigare äktenskap?

Talare 1 [00:09:11]: Mm.

Intervjuare 1 [00:09:12]: Så hur många barn har du sammanlagt då?

Talare 1 [00:09:14]: Så jag har fyra barn.

Intervjuare 1 [00:09:17]: Fyra barn, är det jättestor, hur stor är ålderskillnaden?

Talare 1 [00:09:18]: De största är 21 och 19 nu, och de minsta är åtta och tio.

Intervjuare 1 [00:09:26]: Ja, så de är nästan vuxna de andra då?

Talare 1 [00:09:27]: Ja, ja den äldsta har ju flyttat hemifrån och bor själv och jobbar och.

Intervjuare 1 [00:09:34]: Har du mycket kontakt med dem?

Talare 1 [00:09:35]: Mm, de bodde i Malmö från början, eller först så bodde vi här i Göteborg, och sen så flyttade de ner med sin mamma till Malmö. Men nu har den största flickan flyttat upp.

Intervjuare 1 [00:09:46]: Hon har flyttat tillbaks till Göteborg?

Talare 1 [00:09:45]: Ja.

Intervjuare 1 [00:09:46]: [skrattar 00:09:47] Varför då?

Talare 1 [00:09:49]: Nja hon har nog alltid, hon tycker själv att hon är pappas tjej.

Intervjuare 1 [00:09:54]: Okej.

Talare 1 [00:09:55]: Och så trivs hon väl i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:10:00]: För det är en sån där fråga som jag frågar människor som, du är ju nästan född Göteborgare men mer än hälften av de som bor i Göteborg är faktiskt inte födda här.

Talare 1 [00:10:08]: Nej.

Intervjuare 1 [00:10:09]: Så att det är en fråga vi har, alltså varför ska man bo i Göteborg,

såhär. Men, vad skulle du säga, även om du är född och uppvuxen här?

Talare 1 [00:10:18]: Jag tror nog att man är lite schysstare, man är lite mer go gubbe [skrattar 00:10:22].

Intervjuare 1 [00:10:23]: Ja, ja.

Talare 1 [00:10:24]: Min tjej är från Piteå, och hon sa när hon flyttade, hon sa att hon skulle flytta ner till Göteborg, även om Stockholm är ju närmre och större men Göteborg är liksom att det är lite mer...

Intervjuare 1 [00:10:34]: Ja, vad tycker hon då?

Talare 1 [00:10:36]: Ja, hon gillar Göteborg jättemycket.

Intervjuare 1 [00:10:37]: Ja, ja. Känner, ja det är klart, känner du dig som en göteborgare, det gör du väl naturligtvis?

Talare 1 [00:10:42]: Ja.

Intervjuare 1 [00:10:43]: Ja, vad är göteborgare?

Talare 1 [00:10:44]: Nej det är om man håller på Blåvitt och...

Intervjuare 1 [00:10:49]: [skrattar 00:10:48] De som håller på Gais är inga göteborgare?

Talare 1 [00:10:51]: Nej, inte 100 procent.

Intervjuare 1 [00:10:54]: [skrattar 00:10:55] Nej det var en bra definition. Men de som inte bor i Göteborg och håller på Gais då eller håller på Blåvitt är de också göteborgare?

Talare 1 [00:11:03]: Nej det blir de inte, man måste.

Intervjuare 1 [00:11:02]: Nej, så enkelt var det inte [skrattar 00:11:06] .

Talare 1 [00:11:07]: Nej vad är man göteborgare, vad kan man säga, nja men om man har bott runt i Göteborg i alla fall mer än halva av sitt liv tycker jag. Ja, nej jag vet inte, jag har inte funderat över det så direkt, men. Men man måste ju ha bott här en ett bra tag i alla fall tycker jag.

Intervjuare 1 [00:11:26]: Det verkar som att många har en bild av dels de här goa gubbarna då, så pratar de om dem, och samtidigt så menar de att det finns en massa människor som inte är goa gubbar men ändå är göteborgare va.

Talare 1 [00:11:34]: Ja, så är det ju.

Intervjuare 1 [00:11:34]: Men man tänker ju, när man tänker ju oftast på de här goa

gubbarna, och då är det ju ofta humorn och göteborgs-, det liksom, men många pratar också om någon slags värme, att det finns, man har tid lite grann för varandra så.

Talare 1 [00:11:50]: Ja, ja de har varit nere nu faktiskt hennes mamma och hennes nya gubbe, Carolas mamma då, och de menar på att när man kör bil i Göteborg liksom, här släpper vi in varandra, man är som du säger mycket trevligare, det är liksom inte det där att man, även om man kanske får köra och har rätt, att det är liksom, man pressar sig inte då utan då ger man ändå det lite space.

Intervjuare 1 [00:12:12]: Jaha, ja. Jag vet inte, jag har också hört en undersökning att göteborgskan är den mest populära dialekten i i Sverige.

Talare 1 [00:12:22]: Mm.

Intervjuare 1 [00:12:23]: Stockholmskan och skånskan är de minst populära [skrattar 00:12:26] .

Talare 1 [00:12:27]: Framför allt skånskan antar jag.

Intervjuare 1 [00:12:28]: Jo men stockholmskan är väl lite så, kan tyckas vara överlägset.

Talare 1 [00:12:35]: Jo.

Intervjuare 1 [00:12:36]: Ja det finns kanske en speciell humor här.

Talare 1 [00:12:38]: Ja. Ja, de säger det i alla fall.

Intervjuare 1 [00:12:41]: Jag vet jag har pratat med folk som jag intervjuat folk på Volvo och de säger att, det har tightats, och det är inte bara Volvo utan det är ju överhuvudtaget i samhället, att det har tightats åt så nu, att det har blivit så effektiviserat och att det där finns inte riktigt tid för det tjötet längre och liksom den här goa kamratskapen och sånt där, är det någonting som du har tänkt på?

Talare 1 [00:13:00]: Ja men så är det ju överallt, ska ju streamlineas, jo.

Intervjuare 1 [00:13:05]: Ja.

Talare 1 [00:13:06]: Så är det väl över lag tycker jag, skolorna pressas ihop, det är mer barn och det ska vara effektivare, mer barn på färre lärare och.

Intervjuare 1 [00:13:17]: Ja, ja jag tror inte det egentligen är något som är unikt för Göteborg?

Talare 1 [00:13:19]: Nej det tror jag definitivt är överallt.

Intervjuare 1 [00:13:20]: Nej men det är väl lite grann som att det, att vi får det liksom bättre rent materiellt och sådär men vi tappar lite grann bort någonting på, har du mycket kontakt

med dina grannar och sånt där?

Talare 1 [00:13:36]: Nej nästan ingen.

Intervjuare 1 [00:13:37]: Är det någon som går och lånar en kopp socker av en granne nu för tiden?

Talare 1 [00:13:41]: Nja, nej nja det har jag väldigt svårt att tro, det kanske har hänt, vi har bott här i fyra fem år nu, jag tror de har varit inne en gång vår granne, och då ville de låna citron.

Intervjuare 1 [00:13:50]: Se där, se där, för jag gick och funderade på om det sker eller går man ner till servicebutiken.

Talare 1 [00:13:56]: Ja oftast går man nog ner till servicebutiken. Vi har faktiskt en gammal tant som bor jämte oss, hon är säkert 80 år, hon brukar vara inne emellanåt och behöver hjälp med, när hon tappar sin telefon att stoppa i batterier igen och så hon brukar faktiskt komma in.

Intervjuare 1 [00:14:10]: Det är lite häftigt, faktiskt.

Talare 1 [00:14:13]: Ja, nästan varannan vecka i alla fall brukar hon komma och vill ha hjälp med något.

Intervjuare 1 [00:14:18]: Ja, för det var en annan jag pratade med som sa att förr var det så att alla i en svale uppfostrade ungarna.

Talare 1 [00:14:24]: Ja.

Intervjuare 1 [00:14:24]: Alltså, man sa till och liksom, likadant vuxna kunde säga, kan inte du gå och köpa mjölk åt mig, så gjorde man det alltså, det var, man hade, det var liksom närmare på något vis.

Talare 1 [00:14:34]: Ja.

Intervjuare 1 [00:14:35]: Mellan människor.

Talare 1 [00:14:36]: Ja så är det nog inte alls, inte överhuvudtaget.

Intervjuare 1 [00:14:39]: Nej,

Talare 1 [00:14:39]: Och jag tror inte ens om jag skulle, jag tror inte jag känner igen alla som bor i min trappuppgång ens.

Intervjuare 1 [00:14:42]: Nej, nej, ert, vad är det för hus ni bor i, sån?

Talare 1 [00:14:46]: Ett hyreshus.

Intervjuare 1 [00:14:48]: De här, är det de där grå som ligger på?

Talare 1 [00:14:52]: Nej, på andra sidan, gamla.

Intervjuare 1 [00:14:54]: Jaha, det är tegel i olika varianter då?

Talare 1 [00:14:54]: Mm, ja ja precis.

Intervjuare 1 [00:14:57]: Jajaja.

Talare 1 [00:14:59]: Hyres.

Intervjuare 1 [00:15:00]: Mhm. Ja det är också sån här, har du märkt någonting av det, man pratar mycket om att Göteborg är en segregerad stad?

Talare 1 [00:15:12]: Ja, lite när vi bodde i Backa, då var ju mina små barn fanns ju då men dom bodde inte hos mig, men när de var ute och lekte så var ju de de enda vita barnen på hela lekplatsen, och de är så jättevita, så det såg helt extremt ut, det blev nästa konstigt, för de var änna utanför, för de var de enda vita.

Intervjuare 1 [00:15:33]: Då var de i minoritet?

Talare 1 [00:15:34]: Ja, verkligen, ja, så det var, då var det väldigt tydligt just där faktiskt.

Intervjuare 1 [00:15:40]: För att egentligen, man kan ju säga att segregation är ju egentligen samma åt andra hållet, om man tar liksom överklassförorterna, där är det ju bara de liksom, så det är ju lika, hur tycker du att det är inne i stan då?

Talare 1 [00:15:52]: Nja, kanske, kan nog tänka mig att det är mer svenskar om man får säga så.

Intervjuare 1 [00:16:06]: Ja.

Talare 1 [00:16:06]: Men, ja det är klart att det borde väl vara mer svenskar, rent så så är vi väl mer svenskar antar jag.

Intervjuare 1 [00:16:11]: Ja, nej de.

Talare 1 [00:16:13]: Så procentuellt så kanske det är...

Intervjuare 1 [00:16:12]: Väl en 25 procent ungefär som inte är födda i Sverige av Göteborg.

Talare 1 [00:16:16]: Ja.

Intervjuare 1 [00:16:17]: Men 45 procent, nej 30 procent är födda i, ja du hör ju faktiskt dit eftersom du är född i Mölndal, 30 procent är inte födda i Göteborg, utan alltså av de som bor

i Göteborg så är du ungefär 45 procent födda i Göteborg, ungefär 30 procent någonstans i Sverige då och ungefär 25 procent utanför Sverige, och det är egentligen inte unikt för Göteborg utan så är liksom alla storstäder kan man säga, det är ju inflytt, så har det alltid varit att det flyttar in en massa människor och sådär, så att, så det är hela tiden väldigt blandat.

Talare 1 [00:16:51]: Ja, jo.

Intervjuare 1 [00:16:52]: Dina barn då, var går de i skolan?

Talare 1 [00:16:54]: På Oskar Fredriks.

Intervjuare 1 [00:16:55]: På Oskar Fredrik.

Talare 1 [00:16:56]: Mm, det är alldeles, ja...

Intervjuare 1 [00:16:58]: Ja, och sen ska de gå på Nordhem sen då?

Talare 1 [00:17:04]: Ja, jag tror ja, bredvid, där min fru.

Intervjuare 1 [00:17:08]: Ja [skrattar 00:17:09], nej för jag tänker, skolorna är ju också sådär, att vissa skolor har liksom sämre rykte eller bättre och ibland söker man sig bort från dem och?

Talare 1 [00:17:20]: Ja, nej vi tog den som var närmast, den hade vi hört att den var okej, så.

Intervjuare 1 [00:17:27]: Ja, okej. Ja jag vet inte alls hur de skolorna är, men det är så väldigt mycket val nu för tiden, hur upplever du det att det ska väljas?

Talare 1 [00:17:40]: Jag kan tycka att det är lite, ja, nej lite för mycket val egentligen. Det var nog bättre förr, då kanske det var, då gick man där man i skolan där man skulle gå i skolan och se så, ja, jag har ingen direkt uppfattning heller, direkt.

Intervjuare 1 [00:17:57]: Nej, man tänker på, det är liksom telefonabonnemang och försäkringar och det liksom är, hur mycket som helst hela tiden.

Talare 1 [00:18:07]: Jo, fast, nej det tycker jag nog är rätt, jag tror jag tycker det är bra faktiskt.

Intervjuare 1 [00:18:14]: Ja. Tycker du att det var enklare förr? Ledande fråga [skrattar 00:18:18] .

Talare 1 [00:18:19]: Ja, ja enklare var det väl så, men lite, ja jag tycker nog om det modernare att man kan faktiskt, att det finns massa exempelvis telefonabonnemang, att du faktiskt kan välja det som passar dig bäst, och samma med tv och allting istället för att ha en massa som man inte vill ha eller om det är någon som, så jag tycker, jag är nog för mycket val.

Intervjuare 1 [00:18:41]: Ja, men ungarna har svårt att förstå detta, varför det ska tittas på Kalle Anka på julafton, så för de är det.

Talare 1 [00:18:51]: Ja, jo, jag tycker det är fantastiskt tråkigt att se på Kalle Anka på julafton, så jag är, jag tycker det är jättetråkigt.

Intervjuare 1 [00:18:57]: [skrattar 00:18:58] När jag var liten, var ju enda gång det visades tecknad film.

Talare 1 [00:19:02]: Ja.

Intervjuare 1 [00:19:03]: Alltså, skulle man se på Kalle Anka fick man gå på matiné.

Talare 1 [00:19:06]: Javisst, ja nej så gammal är inte jag riktigt.

Intervjuare 1 [00:19:10]: Nej, nej. Jag vet när mina barn var små då kom Disneyklubben, det var sånt där som dom tittade på. Äh, vad är det som inte är bra med Göteborg då?

Talare 1 [00:19:25]: Just nu är det väl att de ska bygga om Älvsborgsbron, det är dåligt [skrattar 00:19:29], det gör att det tar jättemycket längre tid, och nu ska de tydligen bygga om så att det bara är ett fält öppet.

Intervjuare 1 [00:19:36]: Just det, och det ska hålla på ett par år?

Talare 1 [00:19:39]: Ja, tre år.

Intervjuare 1 [00:19:39]: Men har de inte hållit på och byggt om där?

Talare 1 [00:19:41]: Jo, och jag trodde de var färdiga nu, men nu läste jag i tidningen att nu är det en ny.

Intervjuare 1 [00:19:46]: Och då korkar det igen där?

Talare 1 [00:19:47]: Ja. Ja det tycker jag är jättedåligt, för det tar ju mycket längre tid att åka hem.

Intervjuare 1 [00:19:53]: Ja det förstår jag, men det finns ingen vettig kollektivtrafik, de?

Talare 1 [00:19:56]: Man fastnar i dem också.

Intervjuare 1 [00:19:58]: De har inget sånt eget körfält?

Talare 1 [00:19:59]: Nej, jao men inte just över Älvsborgsbron.

Intervjuare 1 [00:20:02]: Det är där som proppen är liksom.

Talare 1 [00:20:04]: Ja.

Intervjuare 1 [00:20:05]: Ajaj, ja det.

Talare 1 [00:20:08]: Så det tycker jag är dåligt just nu, jag åkte faktiskt buss idag så det kanske var därför det är mer aktuellt.

Intervjuare 1 [00:20:10]: Ja, hur var det då?

Talare 1 [00:20:12]: Ja det var helt okej faktiskt.

Intervjuare 1 [00:20:13]: Ja fördelen är att man inte behöver sitta på helspänn hela tiden.

Talare 1 [00:20:17]: Nej, precis.

Intervjuare 1 [00:20:17]: Man kan ta sig en lur eller läsa eller titta ut genom fönstret eller något sånt där.

Talare 1 [00:20:24]: Ja.

Intervjuare 1 [00:20:24]: Äh, något mer som inte är bra med Göteborg?

Talare 1 [00:20:28]: Nej det är väl de köerna är jobbigt då så om man åker i fel tid.

Intervjuare 1 [00:20:32]: Ja.

Talare 1 [00:20:32]: Jag tycker också parkering är lite dåligt faktiskt, och åker jag typ vid sju åtta och ska göra något, så får man ingen parkering innan det.

Intervjuare 1 [00:20:42]: Var, var parkerar du?

Talare 1 [00:20:44]: Parkerar på gatan utanför.

Intervjuare 1 [00:20:44]: Så här boendeparkering?

Talare 1 [00:20:46]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:20:47]: Jaha, och det är man inte garanterad?

Talare 1 [00:20:49]: Nej. Man är nästan garanterad att inte få någon när man kommer sent.

Intervjuare 1 [00:20:52]: Vad gör du då då?

Talare 1 [00:20:54]: Nja får man åka runt och så försöka hitta någon.

Intervjuare 1 [00:20:58]: Men täcker det liksom ett stort område då eller?

Talare 1 [00:21:00]: Ja, vet inte hur stort, men man har ingen lust att gå en halvtimme. Men det, det har man ju lärt sig så då har man lärt sig att leva efter det.

Intervjuare 1 [00:21:09]: Ja. Ja det är ju, har du någon möjlighet att påverka dina arbetstider då, att du börjar lite senare eller lite tidigare, för att undvika det?

Talare 1 [00:21:15]: Mm, ja jag har flex, ja.

Intervjuare 1 [00:21:17]: Jaha du kan, jag tänker, det är ett sätt att undvika att alla ska ta sig upp till samma ställe samtidigt?

Talare 1 [00:21:24]: Ja, ja så är det ju, jag jobbar ju, jag har ju flexetid, min fru jobbar ju på banan, fast hon.

Intervjuare 1 [00:21:30]: Ja, så hon har fasta tider, hon kan inte?

Talare 1 [00:21:30]: Mm, nej, hon har fasta.

Intervjuare 1 [00:21:33]: Var det, då kan inte ni åka samtidigt då?

Talare 1 [00:21:36]: På morgonen åker vi ihop och så åker hon tar bussen hem och så åker jag bil.

Intervjuare 1 [00:21:40]: Jaja. Vad gör du då?

Talare 1 [00:21:42]: Jag sitter på kontor och kollar på datorn, pratar i telefon, lyssnar på arga kunder.

Intervjuare 1 [00:21:49]: [skrattar 00:21:50] Den här kundkontakten.

Talare 1 [00:21:50]: Ja, med emballage.

Intervjuare 1 [00:21:54]: Emballage, tycker jag det låter som att man skickar saker eller?

Talare 1 [00:21:57]: Ja, jajemän, det är bara det det är, det är inte sådär spännande egentligen, utan.

Intervjuare 1 [00:21:59]: Men är det, vadå, reservdelar eller vad skickar ni?

Talare 1 [00:22:04]: Ja det är allting, alla delar och allting, alla kartonger, allting kommer ju i pall och kartongerna och.

Intervjuare 1 [00:22:08]: Ja.

Talare 1 [00:22:09]: Blålådor och, det är jättegrej det där, jag trodde inte det fanns, jag har aldrig tänkt på det heller, jag har jobbat med det här i kanske fem år, man har inte tänkt på, en pall är en pall liksom, det finns väl bara den, men det är en jättegrej med investera i

massa emballage och det ska skickas och det ska, så vill man ju inte ha för mycket emballage för det tar ju massa plast, då får man ta och så, men man får inte ha för lite för då räcker det ju inte till, så det är en jättegrej.

Intervjuare 1 [00:22:35]: Det är väldig logistik i det?

Talare 1 [00:22:39]: Ja.

Intervjuare 1 [00:22:39]: Men har ni eget lager eller sånt där, för det måste väl ha viss buffert så att säga?

Talare 1 [00:22:42]: Ja, jajemän. Alltså vi har ett jätte, vi har tre stora terminaler med massa emballage.

Intervjuare 1 [00:22:48]: Oj.

Talare 1 [00:22:50]: Kommer massa lastbilar varje dag och hämtar.

Intervjuare 1 [00:22:53]: Men vad är det som skickas iväg då som är så mycket?

Talare 1 [00:22:55]: Ja det är pallkragar och kragar och blåådor, massa lådor.

Intervjuare 1 [00:23:02]: Och vart skickas det då, till?

Talare 1 [00:23:03]: Till de som gör våra delar då.

Intervjuare 1 [00:23:05]: Jaha, det är underleverantörer och sådär?

Talare 1 [00:23:06]: Ja, precis, jajemän.

Intervjuare 1 [00:23:08]: Jajaja, men då kan jag förstå, att det är mycket grejor som ska in hela tiden och sen ska det tillbaks då?

Talare 1 [00:23:12]: Ja, precis, jajemän.

Intervjuare 1 [00:23:13]: Jaja, men då, okej.

Talare 1 [00:23:17]: Mycket jobb.

Intervjuare 1 [00:23:17]: Nej men jag vet, jag jobbade i min ungdom på Bilspedition här i Göteborg, då hade de en gubbe som satt bara höll koll på de här Europapallarna.

Talare 1 [00:23:27]: Ja.

Intervjuare 1 [00:23:27]: För de följde ju med godset och så kom det bilar från landet och hämtade och sådär, så då antecknades det hur många Norrköping hade fått och såhär, och då fattade jag att det måste ju röra sig om stora pengar då eftersom.

Talare 1 [00:23:38]: Jajemän.

Intervjuare 1 [00:23:39]: Så att ni håller koll på att ni får tillbaks och?

Talare 1 [00:23:41]: Ja, Europapallarna har något sånt pantsystem, så varje Europapall är väl värd, jag kan tänka mig att den är värd 130, 140 spänn eller något, men vi har ju en egen pall, så det är ingen ide att stjäla en utav våra pallar, men det blir ju, om det inte räcker så måste vi ju investera i nytt, så därför vill vi ändå ha koll på dem, men det är inte riktigt samma som Europapall.

Intervjuare 1 [00:24:03]: Mm, mycket logistik i det?

Talare 1 [00:24:04]: Ja, jättemycket, mm. Ska vara i bra skick och ja, ja det är jättemycket.

Intervjuare 1 [00:24:12]: Ja det är lustigt, om man inte jobbar med sånt så tänker man ju inte på...

Talare 1 [00:24:14]: Nej, jag har aldrig tänkt, inte överhuvudtaget, jag har inte ens, nej. Jag jobbade på reservdelslagret innan, tyckte det var så konstigt när det inte fanns pall, men det är väl bara att beställa nytt liksom, köpa nya EU-pallar.

Intervjuare 1 [00:24:29]: Och då var du ändå ganska nära?

Talare 1 [00:24:30]: Jajemän, men det är ju liksom inte så, man kan inte bara hålla på och investera heller, utan då är det ju, ja, så det är massa.

Intervjuare 1 [00:24:38]: Ja nej men det är väl också lite grann det vi pratade om att allting har liksom slimmats och tightats åt och sådär va, att det, jag berättade den här Jensen-utställningen, när man läser de intervjuerna som gjordes då, vilket svinn det var och hur mycket man fick göra om och, man pratade om måndagsexemplar, lacken blev inte alltid så bra och så, nu har du robotar och det är alltid samma höga kvalitet.

Talare 1 [00:25:01]: Mm, jajemän.

Intervjuare 1 [00:25:05]: Så att det.

Talare 1 [00:25:06]: Sen går det jättebra för Volvo nu, så vi bra sprutar ju ut bilar, vi bygger ju rekord varje år.

Intervjuare 1 [00:25:12]: Ja, märker du någonting av det att, det var någon som pratade om att det fanns en annan stolthet att jobba på Volvo nu för att det, man gör liksom en världsklassbil till skillnad från?

Talare 1 [00:25:22]: Nej, premiumbil, jag har alltid varit ganska stolt över att jobba på Volvo. Jag ville faktiskt, när jag gick i skolan, så ville jag faktiskt börja jobba på Volvo.

Intervjuare 1 [00:25:33]: Varför då?

Talare 1 [00:25:34]: Ja de är ett stort företag, kändes som, ja.

Intervjuare 1 [00:25:39]: Vad gjorde du då, var du på reservdelar från början eller?

Talare 1 [00:25:43]: Nej jag började faktiskt på banan, det var faktiskt min fru som anställde mig.

Intervjuare 1 [00:25:47]: Jaha [skrattar 00:25:48].

Talare 1 [00:25:50]: Fast då var vi inte ihop, hade aldrig ens sett henne.

Intervjuare 1 [00:25:53]: Nej nej, det var så ni träffades?

Talare 1 [00:25:53]: Jajemän.

Intervjuare 1 [00:25:55]: Jaha.

Talare 1 [00:25:55]: Så då började jag, ja, jobba där, och sen jobbade vi tillsammans i tre fyra år kanske, men sen kände vi att det fanns ju liksom inte så mycket att prata om när man var hemma utan då hade man ju redan varit på samma ställe, så då gick jag ner till själva Volvo då, TC, och började på den banan där nere och körde där ett halvår kanske, och sen kände jag att det här var ju ofantligt jobbigt, så då gick jag upp till reservdelslagret, fick jag jobb där då.

Intervjuare 1 [00:26:25]: De säger det att det är väldigt, att TC är väldigt slitigt där.

Talare 1 [00:26:30]: Ja, det är ganska tufft.

Intervjuare 1 [00:26:31]: Men var det fortfarande väldigt dålig arbetsmiljö, bullrigt och smutsigt och?

Talare 1 [00:26:35]: Nej, det var väl mest att det var jobbigt, det var faktiskt en kompis till mig som ville att jag och han skulle söka på reservdelslagret, men där är det ju jättebra. Så egentligen hade ju inte jag någon tanke på att söka dit, så han ringde ju och frågade om inte vi skulle söka, så då skickade han in ett mail för mig också, så fick jag jobb och inte han, så det var ju lite taskigt [skrattar 00:27:00] .

Intervjuare 1 [00:27:00]: Du fick jobb men inte han? [skrattar 00:27:01] Hur tog han det då?

Talare 1 [00:27:04]: Nja det var ju som det var liksom.

Intervjuare 1 [00:27:04]: Ni är fortfarande kompisar?

Talare 1 [00:27:06]: Ja. Men det var, ja, hade ju inte hjälpt om jag tackade nej, han hade inte fått jobbet ändå kanske.

Intervjuare 1 [00:27:12]: Nej men det var lite roligt, för också en jag intervjuade på Volvo, han pratade om också att det fanns folk som hade varit där nästan lika länge som han, som liksom under åren öppnat upp för, men, arbetskompisrelation, men under många år sådär, man kände dem väldigt väl sådär.

Talare 1 [00:27:33]: Ja, ja i och för sig, jag har ju rört mig som sagt var, vart femte, vart sjätte år, så då blir det att man, nej det är klart man har ju kontakt, så blir det ju när man är kompis med några kanske som jobbar med banan och så ju.

Intervjuare 1 [00:27:47]: Han pratade också mycket om att det var ju synd när folk slutade, för det var också högre omsättning då på den tiden, men samtidigt så var det kul att det kom in nya. Det var väl lite grann så fattade jag det som, att man visste vad man hade men inte vad man fick.

Talare 1 [00:28:02]: Nej lite så var det.

Intervjuare 1 [00:28:02]: Eller att man idag, att det är mer så, men att då, att det var lätt att få jobb, alltså man kunde jobba och så slutade man och så fick man sådär, är det någonting som du har märker av eller tänker på?

Talare 1 [00:28:14]: Tänker nästan tvärsom att det känns som att de inte är så oroliga idag om jobbet, det finns mer jobb nu, där jag jobbar då inne på kontoret, och framför allt de som är yngre än vad jag är. Jag har ju ingen sån jätteutbildning, så jag är jätteglad att jag kom dit som jag är, och är jättenöjd, men de som är yngre och har mer utbildning, de känner väl lite att...

Intervjuare 1 [00:28:36]: Är det en generationsfråga?

Talare 1 [00:28:38]: Ja, det tror jag, kan vara. För de har ju sin utbildning, de vet ju, det finns ju andra jobb liksom.

Intervjuare 1 [00:28:42]: Ja, precis, ja, det är intressant. Hur känner du inför det då som är liksom medelålders nu eller vad man ska säga? Mittemellan?

Talare 1 [00:28:51]: Ja jag har ju som sagt var ingen sån jätteutbildning att falla tillbaka på, så, jag är ju, jag är ju mer rädd om mitt jobb och tycker mitt jobb är jätteviktigt och prioriterar mitt jobb jättehögt. Men det gör ju de unga också, de flesta i alla fall. Men de har ju ett annat, ja det känns som, i min generation och kanske de som är ännu äldre, då börjar man ju på Volvo och sen så jobbar man på Volvo till man är pensionär liksom.

Intervjuare 1 [00:29:16]: Just precis.

Talare 1 [00:29:16]: Och det har ju varit kanske också lite sån, jag har ändå varit på Volvo nu sen 99 så det är ganska länge, nästan 20 år, och jag har inga planer på att flytta eller byta jobb eller så. Så lite är man väl så kanske.

Intervjuare 1 [00:29:32]: Det är väl kanske både en tidsanda och en generationsfråga, för ungdomar är ju mer rörliga och man reser på ett annat sätt och...

Talare 1 [00:29:38]: Ja, precis, ja.

Intervjuare 1 [00:29:41]: Känns ju som att världen har krympt också

Talare 1 [00:29:43]: Ja, verkligen, sen har jag jobbat, jag började ju som sagt var på banan på Volvo, sen har man, nu sitter jag på kontor, så det är klart, man kan hela tiden gå uppåt i Volvo och göra olika saker, jag har som sagt var varit på fyra olika ställen och...

Intervjuare 1 [00:29:57]: Men du trivs där?

Talare 1 [00:29:59]: Mm.

Intervjuare 1 [00:30:00]: Nej för det var en som, han värmlänningen jag pratade om, sa att det vore ju för jävligt om man upptäckte en dag att man inte har trivts, man har varit där hela livet, för han var 58, hela livet har gått och så upptäcker man att man inte har trivts på jobbet, och, men jag har trivts, jag trivs fortfarande.

Talare 1 [00:30:20]: Ja, jo men jag tycker det är bra också.

Intervjuare 1 [00:30:22]: Ja.

Talare 1 [00:30:22]: Det är klart det blir ju ibland är det stressigt och det är klart man har inte alltid jättebra dagar men så är det väl överallt.

Intervjuare 1 [00:30:29]: Det är en stor del av livet.

Talare 1 [00:30:30]: Ja.

Intervjuare 1 [00:30:31]: Vad gör du annars, eller har du liksom, du springer och går på fotboll, men?

Talare 1 [00:30:37]: Ja, börjat spela fotboll också faktiskt, så det är mycket fotboll.

Intervjuare 1 [00:30:40]: Ja, är det Korpen då?

Talare 1 [00:30:42]: Ja, fast det är inte genom Korpen utan det är Göteborgs fotboll och då heter det inte Korpen utan det heter Motionsfotboll, men det är typ samma sak.

Intervjuare 1 [00:30:48]: Jaha, men det är olika åldersgrupper då eller?

Talare 1 [00:30:51]: Ja, ja när jag började så stod det att det var för de som var lite äldre och inte hade spelat sådär jättemycket. Men alla de, vi spelar ju matcher nu då, och alla de vi möter är kanske typ 20, 22, så då är man ju ganska.

Intervjuare 1 [00:31:06]: [skrattar 00:31:07] Hur känns det då? De har ju en annan ork faktiskt?

Talare 1 [00:31:12]: Ja, jo, definitivt.

Intervjuare 1 [00:31:11]: Och hungrigare?

Talare 1 [00:31:14]: Jag tror, när jag spelade när jag var yngre själv sådär bara när man spelade på skôj, så då var jag ändå snabb oftast, jag var ju ganska liten men jag var ju snabb och kunde få med mig, fast nu är man ju inte ens snabb längre, i jämförelse.

Intervjuare 1 [00:31:27]: Vad har du för position?

Talare 1 [00:31:28]: Jag har spelat mest på topp faktiskt.

Intervjuare 1 [00:31:31]: Ja okej, ja ja, kraft framåt då eller?

Talare 1 [00:31:35]: Ja, jag hade mycket sämre kondition än vad jag trodde faktiskt, inte alls, det tar otroligt mycket mer att spela fotboll än att bara springa.

Intervjuare 1 [00:31:43]: Det är klart, det blir det här snabba och start och jaja.

Talare 1 [00:31:47]: Att springa är ändå, och jag springer en timme och en kvart ungefär när jag är ute och springer, och det gör jag utan att stanna och det blir liksom inga, det är klart det är jobbigt, men det är ändå inte.

Intervjuare 1 [00:31:59]: Är det någonting som är viktigt också, att hålla sig i form?

Talare 1 [00:32:01]: Ja. Min pappa dog i cancer för, ja, tre fyra år sen, och han satt mycket, eller han jobbade också på kontor, och han var väldigt överviktig också, eller överviktig var han, inte väldigt kanske men, och jag tror ju att om han hade ätit lite vettigare och rört sig lite mer så tror jag han hade klarat sig faktiskt.

Intervjuare 1 [00:32:25]: Det blev en tankeställare för dig, det var något du var medveten om tidigare?

Talare 1 [00:32:30]: Ja, ja och just att det här är mitt första sitta stilla, vad heter det.

Intervjuare 1 [00:32:34]: Ja, sittastilla [skrattar 00:32:36] .

Talare 1 [00:32:33]: Stillasittande. Ja så det blev nog en sån tankegrej, att, det är ändå roligt att bli...

Intervjuare 1 [00:32:43]: Det känns ju som att apropå samhällsutvecklingen då, att det finns en större medvetenhet kring det, hälsa och hur man sköter sig, att hur det hänger ihop. Det verkar som att man inte tänkte på det förr?

Talare 1 [00:32:57]: Nej, min frus pappa, han är 67 tror jag, och han han är ju nykterist och han har ju alltid skött sig ganska bra, och han brukar ju vara med oss och spela fotboll och så ännu, och även, vi åker mycket skridskor och sånt ännu, och han är väldigt aktiv, och det tycker jag är, ja just det är faktiskt en förebild, att det tycker jag är schysst när man är så gammal och orkar och kan vara med liksom.

Intervjuare 1 [00:33:22]: Ja. Betyder familjen mycket, alltså inte bara barnen utan överhuvudtaget?

Talare 1 [00:33:26]: Ja det gör det.

Intervjuare 1 [00:33:27]: Alltså, eller släkten kanske man ska säga då.

Talare 1 [00:33:29]: Ja. Ja det gör det ju, fast det är mer, träffas inte så mycket ändå som man borde. Min mamma bor i Kungsbacka och min lillebrorsa bor i Varberg, så det är ju inte så långt ifrån, men det blir ju ändå ganska sällan vi träffas faktiskt.

Intervjuare 1 [00:33:45]: Kanske hänger ihop lite grann med det du pratar om att man, man behöver inte på samma sätt, för att man, med släkten som ett slags nätverk och nu, man flyttar och det liksom?

Talare 1 [00:33:56]: Ja, ja och sen, det känns som att man har ganska mycket att göra, nu har ju jag småbarn och han spelar också fotboll och så så då är det klart, det blir så mycket att göra alltid tycker jag. Så det är väldigt sällan man bara, ja. Det var väldigt längesen man hade långtråkigt liksom, det har man inte riktigt.

Intervjuare 1 [00:34:14]: Javisst [skrattar 00:34:14]. De säger att det är bra att ha långtråkigt, eller i alla fall som barn att man liksom kreativitet, att barn och så. Upplever du att det är stressigare?

Talare 1 [00:34:26]: Ja, tycker nog att det är en helt annan puls om man ska lyckas med allt, om man ska hinna och man ska vara, ja...

Intervjuare 1 [00:34:37]: Ja. Vad, vad tänker du om, om framtiden då lite grann, vi har varit inne lite på det, men hur ser du på, vad tror du, alltså, ja, om vi tar utvecklingen för Göteborg och?

Talare 1 [00:34:53]: Ja... utvecklingen, ja. Jag tror att det kommer bli så, känns ännu som det går rätt sakta ändå alltså. På ett sätt så går det ju jättefort men samtidigt så känns det ändå som någonstans måste det ännu börja hejdas lite liksom, att man kan inte komma på hur mycket nya saker som helst heller på något sätt. Nu vet jag, jag gillar utveckling själv och jag gillar prylar och så, men, men på något sätt så borde det ändå bli lite mättat tycker jag.

Intervjuare 1 [00:35:29]: Jag tänker på som med artificiell intelligens och det här självkörande bilar och?

Talare 1 [00:35:35]: Ja, jag tror ändå att det ligger riktigt långt fram alltså, jag tror att det är

länge till. Jag vet ju, Volvo, vi håller ju på och satsar på sånt och vi.

Intervjuare 1 [00:35:44]: Ja Volvo är ju i framkant just med självkörande bilar och?

Talare 1 [00:35:49]: Mm, jajemän.

Intervjuare 1 [00:35:50]: Jag läste någonting om att man bildat något bolag nu, just det att man inte tänker sälja bilar utan hyra ut dem, alltså det är ju ett helt nytt tänkande, ett bilföretag som inte gör bilar för att sälja utan för att hyra ut.

Talare 1 [00:36:05]: Nej. Fast jag tror ändå att det ligger långt bort.

Intervjuare 1 [00:36:10]: Du tror det?

Talare 1 [00:36:11]: Ja. Jag hade ju tyckt det var jättebra, det hade varit perfekt när man ska åka till jobbet så ringer man eller trycker på en app i telefonen, så kommer bilen och hämtar en. Och så kan man slå upp datorn när man sitter och göra vad man vill, och stannar utanför jobbet så hade det varit jättebra, och man behöver inte parkera utan då trycker man på en knapp och så åker den iväg och parkerar någon annanstans, det där hade ju varit helt fantastiskt.

Intervjuare 1 [00:36:31]: Ja, för jag tror väl att det är därifrån behovet kommer, att man har insett att så är behoven, man behöver inte äga en bil och som du säger med parkering, skapar mest problem, utan man vill kunna bli transporterad därifrån till dit när man vill.

Talare 1 [00:36:42]: Ja precis.

Intervjuare 1 [00:36:42]: Och inte liksom stå i långa köer eller någonting sånt där. Nej men jag tänker också när staden växer och sånt och innerstan är ju inte gjort för bilar egentligen, det är liksom.

Talare 1 [00:36:51]: Nej.

Intervjuare 1 [00:36:51]: Det finns ju inte plats för, det alltså, man måste ju hitta.

Talare 1 [00:36:55]: Ja jag kan tänka mig att det är just som du säger att de kommer stänga av mer och mer för bilar. Och det tror väl egentligen inte jag är dumt heller.

Intervjuare 1 [00:37:03]: Nej jag tror inte heller det faktiskt.

Talare 1 [00:37:05]: För det.

Intervjuare 1 [00:37:05]: Också miljön och alltihop sånt här då, energiförbrukning och plats och buller och liksom allting sånt. Det ser man bara på elbilarna, de hörs ju inte.

Talare 1 [00:37:15]: Nej så jävla fräckt.

Intervjuare 1 [00:37:16]: Det är bara helt tyst.

Talare 1 [00:37:16]: Ja. Jag kollade faktiskt på en elmoppe.

Intervjuare 1 [00:37:20]: Jaha.

Talare 1 [00:37:20]: Ska köpa nu. Ja det är ju så häftigt, man bara pff, ja det låter ju ingenting.

Intervjuare 1 [00:37:25]: Men är det ett alternativ att ha och åka till jobbet på?

Talare 1 [00:37:27]: Ja det var faktiskt, jag har ju mc kort egentligen, inte egentligen, jag har mc kort och jag har ju kört motorcykel hela mitt liv. Fram till två år sen, man hade så mycket stödförsök på min motorcykel som jag hade då, så då tröttnade jag faktiskt.

Intervjuare 1 [00:37:40]: Jaha, ja.

Talare 1 [00:37:41]: Och det är väl en nackdel med att bo inne i stan faktiskt.

Intervjuare 1 [00:37:44]: Ja.

Talare 1 [00:37:44]: Ähm, så då sålde jag den, och så tänkte jag nu att man kunde ha bara för att åka till jobbet, just när de, ja, så jag var och testade en faktiskt, det var otroligt smidigt och bra.

Intervjuare 1 [00:37:54]: Ja det är lätt att ta sig fram också, det.

Talare 1 [00:37:58]: Javisst, ja den var bra, den var verkligen sån aha upplevelse liksom. Men så var det en så jävla dyr försäkring så det var nästan inte värt.

Intervjuare 1 [00:38:04]: Det är så alltså, mm.

Talare 1 [00:38:07]: Mm, det kostade, nu har de sånt där bidrag på 25 procent, skulle den kosta 16000 att köpa, och det är schysst änna. Men då var försäkringen på mig, jag är ändå 43 år, skulle den vara över 10 000 spänn.

Intervjuare 1 [00:38:19]: Över 10 000?

Talare 1 [00:38:20]: Ja, på ett år, då är det nästan 1000 spänn i månaden.

Intervjuare 1 [00:38:23]: Shit. Men är det för stöld eller för olyckor eller?

Talare 1 [00:38:27]: Jag tror det är stöld.

Intervjuare 1 [00:38:28]: Ja, för det är väl olika för var man bor någonstans?

Talare 1 [00:38:30]: Mm. Fast jag vet att moppe är också extra mycket, för det är klart, då är

det alla 16åringar som är ute och välter och det stjäls väl rätt mycket då.

Intervjuare 1 [00:38:38]: Men det är väl egentligen, jag tänkte just på, vi pratar om förorterna och så, det är väl inte liksom säkrare där så att säga, eller upplever du att det är någon, du sa förut att du inte upplevde att det var någon större kriminalitet eller så, men om vi tänker på andra stadsdelar och?

Talare 1 [00:38:54]: Ja kriminalitet är det väl så i och för sig, men ingenting som, det är mycket, mycket stöder tycker jag det är. Eller så, som sagt min motorcykel har de varit på, känns det som jag talar emot mig själv men, så är det ju, och vi har haft inbrott i vårt källarförråd fem gånger tror jag.

Intervjuare 1 [00:39:12]: Oj.

Talare 1 [00:39:13]: Så det är nästan en gång per år, så så är det mycket brott, men det är aldrig, det är ingenting som jag ser själv med ögon typ att det kommer någon.

Intervjuare 1 [00:39:24]: Nej. Finns det ställen som du är rädd för, nej men det har jag frågat, men du känner dig inte, du är trygg i stan så?

Talare 1 [00:39:34]: Ja jag är trygg. Alltså jag är inte rädd för människor. Jag är rädd för spöken i så fall.

Intervjuare 1 [00:39:40]: Okej.

Talare 1 [00:39:40]: Människor kan man försvara sig mot, men de här spökena.

Intervjuare 1 [00:39:44]: Du menar såna riktiga spöken?

Talare 1 [00:39:45]: Nej jag skojar bara, jag är inte rädd för spöken, men inte för människor.

Intervjuare 1 [00:39:49]: Nej. Nej men det finns ju, kanske inte spöken, men det finns ju krafter, eller jag vet inte.

Talare 1 [00:39:56]: Ja vi brukar faktiskt, vi brukar se mycket skräckfilm jag och min fru.

Intervjuare 1 [00:40:00]: Ja okej [skrattar 00:40:01] .

Talare 1 [00:40:01]: Och hon är ju helt oberörd, hon som ja, och jag är jätterädd, och jag tycker ju ändå på att om det ändå finns spöken så är man ju liksom körd, för då kan man inte göra någonting. En människa kan du ändå kasta en stekpanna i huvudet på och så springa därifrån, men nej finns det spöken, jag tror inte att det finns spöken, men då är man ju änna.

Intervjuare 1 [00:40:19]: Men är de nödvändigtvis onda?

Talare 1 [00:40:22]: Ja det måste de väl vara, i alla fall i de filmerna.

Intervjuare 1 [00:40:25]: Blir ingen bra skräckfilm annars om de är snälla spöken så? [skrattar 00:40:28]

Talare 1 [00:40:29]: Nej, nej.

Intervjuare 1 [00:40:30]: Men jag tänker på, om man vidgar detta, för det finns motsatta frågor, det ena som handlar om rädslor, finns det något du är rädd för, alltså inte i stan då, för framtiden, jag tänker miljöförstöring och krig och energi, kaos och ja du vet såna stora, är det någonting där som du, är det något du upplever som ett hot på riktigt och inte bara liksom teoretiskt?

Talare 1 [00:40:54]: Jag tror ju att det kan, nu låter jag jättegammal, men när man ser alla ungdomar och det är ju otroligt mycket att sitta vid datorn och telefon och så alltså. Och sen nu spelar min son fotboll, men annars, man får ju gå och tjata hela tiden, att låt telefonen vara, och så sitter han och spelar och så säger vi, sluta spela, och då går han och sitter med telefonen, så det där tror inte jag är så jättebra, med risk för att verka gammal men. Det kan jag nog känna, att det behövs nog göras någonting med det där att det får bli hårdare med typ...

Intervjuare 1 [00:41:29]: Ja, kan det vara nyhetens behag eller är det något som är? Förr pratade man alltid om soffpotatis, som tittade på tv och sådär, men då var det också sitta?

Talare 1 [00:41:39]: Ja, det som är nackdelen eller så, jag sitter också rätt mycket vid dator, jag gillar datorer och allt sånt där, men det, sen är grejen med dator idag att du kan ju titta på vad du tycker är intressant, även om du gillar jakt så kan du ju googla och sitta och kolla på jaktfilmer. Så även om du kanske inte är en soffpotatis så blir du liksom det ändå.

Intervjuare 1 [00:41:58]: Man behöver inte gå ut i skogen själv?

Talare 1 [00:42:00]: Nej men lite så, man tittar på, ja men så kan man göra, och det är klart, många får väl idéer, men det känns som, ja det har jag tänkt på, det tycker jag väl inte känns sådär. Sen tror jag väl också att miljön inte är sådär otroligt bra. Det är väl.

Intervjuare 1 [00:42:18]: Hur tänker du där, för jag tänker luften i Göteborg kan ju variera väldigt mycket och framför allt på vintern då med inversion och sånt där?

Talare 1 [00:42:26]: Ja, egentligen om jag ska vara helt ärlig så tror jag inte det är sådär otroligt nyttigt att bo inne i stan alltså.

Intervjuare 1 [00:42:32]: Nej.

Talare 1 [00:42:32]: Inte för, för det är klart att man får i sig hela tiden.

Intervjuare 1 [00:42:35]: Jag vet inte hur det är med luftkvaliteten, men man gör väl mätningar hela tiden.

Talare 1 [00:42:39]: Ja, för det är säkert mycket bättre om man jämför kanske med Kina och

såna, men det säger ändå inte att det är bra kanske.

Intervjuare 1 [00:42:46]: Nej. Är det någonting, släpper det en stund och går på drömmarna, är det någonting du drömmer om, någonting du önskar dig?

Talare 1 [00:42:54]: Ja skulle vilja ha en ny motorcykel.

Intervjuare 1 [00:42:56]: [skrattar 00:42:57] Ville ha försäkringen till motorcykeln betald.

Talare 1 [00:43:01]: Ja, ja just motorcykeln var inte så dyr faktiskt, jag hade ändå en ganska snabb, jag tror jag betalade 5000 per helår, så den var ändå mycket billigare än vad en moppe var.

Intervjuare 1 [00:43:11]: Jajaja, men den fick inte vara ifred då alltså?

Talare 1 [00:43:13]: Nej, det var för mycket stöldförsök så det. Nej, inget sådär mer än materiella saker, det är klart man vill alltid ha bättre bil och större lägenhet och, men inget sådär som, nej, inga sådär. Tycker man, jag är ändå 40 och jobbar nu och så känner ändå att man, vill man ha något så har man oftast råd med det.

Intervjuare 1 [00:43:43]: Ja. Så att det är ingen materiell liksom saknad så?

Talare 1 [00:43:49]: Nej, inte som jag, nej.

Intervjuare 1 [00:43:51]: Nej, vi har det ju ganska bra i Sverige.

Talare 1 [00:43:54]: Ja.

Intervjuare 1 [00:43:54]: Om man tänker mer i ickemateriell form, är det något där som du, du har sagt familjen betyder mycket, verkar som att du har nära relationer så, men kan det vara även där som du kan, vi pratade också om det här att få tid och så?

Talare 1 [00:44:07]: Ja, nej ingenting som ja.

Intervjuare 1 [00:44:09]: Inget som du skulle önska?

Talare 1 [00:44:09]: Det som man i så fall är kanske att man skulle haft bättre kontakt med såna, man har ju haft mycket lumparkompisar och så som man kanske skulle haft lite bättre kontakt med såna som man, ja, det blir liksom, det dör ut, man var å, jag vet efter lumpen så sa alla, det är klart vi ska höras, och så hörs man fyra gånger och så blir det liksom inte, alla har sitt liv och man...

g

Intervjuare 1 [00:44:35]: Ja, och där är det väl ofta folk från olika delar som kommer samman då, alltså olika delar av landet?

Talare 1 [00:44:39]: Mm.

Intervjuare 1 [00:44:40]: Jag tänker gamla skolkompisar och sådär, som man har ingen kontakt med?

Talare 1 [00:44:42]: Nej, ja, nej jag tror inte det.

Intervjuare 1 [00:44:45]: Barndomskompisar?

Talare 1 [00:44:43]: Nej nästan inget, det är inte, det är väldigt få och väldigt sällan jag är med dem.

Intervjuare 1 [00:44:54]: Jag kan ju uppleva det att jag inte har så många eller några egentligen riktiga, alltså min fru är min bästa vän.

Talare 1 [00:44:59]: Mm.

Intervjuare 1 [00:44:59]: Är det något du känner igen?

Talare 1 [00:45:03]: Ja, fast det tror jag är mer en åldersgrej, för man har liksom inte den tiden och det blir liksom inte, ja, men det kan jag nog tycka och hålla med om, men det, ja fast det har nog mer mycket med tid att göra, att man har liksom inte, för på dagarna så är det hem och så är det som sagt var, ja jag springer ju tre dagar i veckan och så springer inte jag så ska pojken spela fotboll och, ja eller så är det något annat, och sen är det helgen, och då är det oftast kanske då något kalas eller något och sen är det ju, vill man ta det lugnt och så.

Intervjuare 1 [00:45:36]: Ja, precis, måste hinna ta det lugnt också. Jag tror att det här med att ha familj spelar stor roll också, alltså vad man har för tid och behov utav vänner.

Talare 1 [00:45:45]: Ja det är klart.

Intervjuare 1 [00:45:47]: Och så va, umgängen och.

Talare 1 [00:45:50]: Ja, så är det ju. Jo det är klart, både behov och även som sagt var, om man har fått tid över. Det är som sagt väldigt sällan man har långtråkigt, det blir ju ännu.

Intervjuare 1 [00:46:02]: Men man pratar också det här med få ihop livspusslet, är det någonting som du upplever det, det är klart, dina barn är så stora så de kanske inte hämtas och lämnas nu längre men?

Talare 1 [00:46:12]: Ja de små är ju åtta och tio så man följer med till fotboll och så men.

Intervjuare 1 [00:46:15]: Men jag tänker på dagis och sånt, det här pusslandet där?

Talare 1 [00:46:19]: Ja, nej, nej och min fru hon jobbar ju lite mindre, så hon slutar ju två på varje dag utom måndag, så hon hämtar ju och så jag kommer bara hem, så står maten på bordet.

Intervjuare 1 [00:46:30]: Ja, oj [skrattar 00:46:31] .

Talare 1 [00:46:32]: Ja det är faktiskt nästan så.

Intervjuare 1 [00:46:34]: Ja det låter ju bekvämt?

Talare 1 [00:46:36]: Ja, det är rätt schysst faktiskt. Så är det. Men det är klart, så är det väl alltid och man ska försöka hinna med, och som sagt var nu när jag börjat spela fotboll så kan man ju ha tid med det, och man ska.

Intervjuare 1 [00:46:49]: Ja. Jo men man får väl också lite grann välja sitt liv och vad man liksom, när det finns utrymme då, alltså när barnen är små och de ska lämnas och hämtas på dagis och alltihop detta, då är man ju verkligen sådär inrutad då, men sen att man, att man väljer det som man vill då va, då verkar det som att du har ju valt att spela fotboll och springa, och det är någonting som du medvetet satsar på?

Talare 1 [00:47:16]: Ja. Jag gick upp fem då när vi var, jag jobbade kväll förr, och gick jag upp typ fem på morgonen och drack kaffe bara innan jag sprang, för då sprang jag ju så länge, så jag var borta två, två och en halv timme och sprang.

Intervjuare 1 [00:47:28]: Men när du jobbade kväll, när började du då?

Talare 1 [00:47:31]: Började jag vid, ja, tre ungefär, jag hade flex på den tiden.

Intervjuare 1 [00:47:34]: Och då, jobbade till?

Talare 1 [00:47:35]: 11.

Intervjuare 1 [00:47:41]: Och så upp fem?

Talare 1 [00:47:39]: Ja, då när jag sprang ja.

Intervjuare 1 [00:47:42]: Då hann du väl inte mycket sovit?

Talare 1 [00:47:44]: Nej. Nej men det var bara, då sprang jag inte så många dagar i veckan så och man försökte vila lite efter.

Intervjuare 1 [00:47:50]: Ja. Äh, ja du. Hur tänker du på, om vi fortsätter prata bara lite om Göteborg här liksom, inte kanske partipolitiskt så men överhuvudtaget, läget här, vad tror du om stadens framtid och, det är ju väldigt uppdelat nu och tre block och hur känns det?

Talare 1 [00:48:13]: Ja, jag är inte sådär politiskt engagerad faktiskt och.

Intervjuare 1 [00:48:20]: Men är det något som oroar dig?

Talare 1 [00:48:23]: Nej, fast jag tycker det har blivit snett hela den grejen, jag tycker det har blivit en konstig grej, det är konstiga konstellationer och grejor så, jag tycker att det blir rätt

konstigt alltihopa. Och jag känner väl om jag ska vara helt ärlig så personligen så tycker jag nästan att det, ja, det blir nästan ingen idé att rösta för det känns som att det.

Intervjuare 1 [00:48:44]: Det spelar ingen roll?

Talare 1 [00:48:44]: Nej men det blir såna, jag menar om jag röstar, om jag skulle rösta på socialdemokraterna, så blir det liksom inte de jag röstar på utan det är liksom ett helt gäng med. Och nu känns det som att det liksom bara, ja det känns som det är som du säger, det är tre partier nu liksom. Så jag tycker det lite kan kvitta faktiskt.

Intervjuare 1 [00:49:07]: Ja jag har inte heller någon liksom, jag känner igen mig i detta, jag är väldig, det är förvirrat, att.

Talare 1 [00:49:15]: Ja.

Intervjuare 1 [00:49:16]: Var det enklare förr?

Talare 1 [00:49:18]: Nej har nog aldrig varit direkt politiskt intresserad i och för sig, men äh, ja just den biten var kanske bättre.

Intervjuare 1 [00:49:28]: Ja, ibland tänker jag att det kanske inte var enklare förr, det kanske bara var för att man förstod inte, alltså man visste inte.

Talare 1 [00:49:34]: Nej.

Intervjuare 1 [00:49:34]: I och med att det blir mer komplicerat ju mer man?

Talare 1 [00:49:38]: Jo, så är det väl.

Intervjuare 1 [00:49:39]: Förstår någonstans.

Talare 1 [00:49:41]: Ja, jo. Fast det, ja jag är inte så, just de bitarna, jag har inte, jag hade nog för min egen del hade jag nog kunnat kvitta som sagt var att rösta, egentligen, nu gjorde jag det men egentligen tycker jag det, jag tycker inte de står riktigt för det de säger heller så därför blir det liksom inte heller någon ide.

Intervjuare 1 [00:50:04]: Nej, nej men det kan jag också hålla med om, det, man vet inte riktigt var man har dem så.

Talare 1 [00:50:08]: Nej, även om de säger en sak så är inte det säkert att det faktiskt.

Intervjuare 1 [00:50:12]: Och samtidigt är det ju en jätteapparat alltså, så jag kan ju fatta också någonstans att liksom.

Talare 1 [00:50:18]: Jo.

Intervjuare 1 [00:50:19]: Nej jag brukar säga det var lättare förr, när man var ung då var det

svart och vitt, vi var bra, de var dumma, så.

Talare 1 [00:50:25]: Ja, lite så.

Intervjuare 1 [00:50:26]: Ju mer man fattar desto, ja.

Talare 1 [00:50:31]: Jo, ja.

Intervjuare 1 [00:50:32]: Ha, men du jag börjar känna mig ganska nöjd här, ska bara se om det, vi pratade, just det, hur rör du dig i stan, du pratade om att du är mycket i centrum och så åker du till Torslanda, Volvo, är det andra ställen som liksom betyder, naturen eller havet, är det andra ställen som du liksom rör dig eller?

Talare 1 [00:50:52]: Ja, Änggårdsbergen brukar vi gå i en del också, det är ju schysst, och så Slottsskogen är vi ganska mycket.

Intervjuare 1 [00:50:58]: Där är det verkligen, där har du naturen på knutarna faktiskt.

Talare 1 [00:51:01]: Ja det är perfekt och så är det asfalterat också så då behöver man inte bli smutsig.

Intervjuare 1 [00:51:05]: [skrattar 00:51:05]

Talare 1 [00:51:06]: Äh, nej men det är väl mest, ner till femman går vi ofta ner till stan som sagt var genom Femman, sen går jag och pojken ofta på Ullevi. Liseberg blir några gånger per år. Skandinavium. Fast det är väl mest så som vi rör oss.

Intervjuare 1 [00:51:22]: Ja det är bekvämt detta att man kan gå inne i stan, absolut.

Talare 1 [00:51:25]: Ja de är duktiga på att gå de små också.

Intervjuare 1 [00:51:27]: Ja, men det är bra.

Talare 1 [00:51:29]: Det är det faktiskt.

Intervjuare 1 [00:51:31]: Ha, men då så, är det någonting du vill tillägga, någonting som du tycker att jag inte har frågat om och någonting som du vill ska bevaras för framtiden här nu [skrattar 00:51:39] så har du möjligheten?

Talare 1 [00:51:41]: Ja, nej, inte så, nej. Nej. Hoppas väl att IFK finns även om 100 år.

Intervjuare 1 [00:51:48]: [skrattar 00:51:48]. Ja. Ja men då så, då ger vi oss, tack ska du ha.

Talare 1 [00:51:55]: Mm, tack.

[bandningen slutar]